

[Brøndlund Nielsen.]

nyttig ting, og jeg tror ikke på, at der er magiske fordele ved ren statsdrift. Vi har jo netop set på dette felt, at kontrollen her i landet har ført til, at vi, som indenrigsministeren sagde, har forholdsvis få præparater. Men jeg vil gerne gentage min konklusion, at der på dette område er problemer, som vi kan se på i et udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Jeg skal takke for, at også markedsministeren har taget sig tid til at være her til trods for den tilstundende påske, og jeg er glad for, at han kan give denne forsikring. Men denne forsikring om, at man kan gøre, hvad man vil, i fællesmarkedet, får vi på mange områder. Den følges altid af et „men“ — „men vi må jo ikke diskriminere“, „men vi må ikke have diskriminatoriske bestemmelser i Danmark“. Jeg har i en bog fundet et citat fra en fællesmarkedsrådsbetænkning om harmonisering af lovgivningen vedrørende medicinske specialiteter inden for EEC, og jeg må citere derfra:

„Alle administrative regler vedrørende fremstilling og handel med medicinske specialiteter skal i første række tjene til beskyttelse af den offentlige sundhed. Dette mål skal dog nås med midler, der ikke kan hæmme udviklingen af den farmaceutiske industri og handelen med farmaceutiske produkter inden for fællesskabet“.

Når man har læst sådan et citat, bliver man uvilkårlig nervøs for, at hvis vi laver en engrosdistribution herhjemme, så kunne vi jo finde på fra socialdemokratiets og SF's side at sige, at der var visse medicinske specialiteter, som vi gerne ville hæmme handelen med på en eller anden måde. Det kunne også være, at man ønskede at påvirke prisdannelsen direkte og f. eks. ville favorisere ganske særlige produkter, selv om andre produkter hævdedes at have den samme virkning. Det er det, som har gjort mig lidt nervøs, og det er det, der har fået mig til at lave punkt 4 i beslutningsforslaget. Jeg har ikke tidligere kunnet få totalt afkræftet min frygt; der er stadig væk en frygt tilbage i mig og; tror jeg, hos mange fællesmarkedsmodstandere for, at det er en af de ting, vi risikerer ved at gå ind, at vi ikke kan lave

en sådan lovgivning som den, jeg har fremsat beslutningsforslag om her.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Jeg mener, det er en ubegrundet frygt, hr. Kurt Brauer her nærer, idet det, man kan gøre fra dansk side, er på objektivt grundlag at indskrænke den mængde af specialiteter eller andre medicinalprodukter, man ønsker at forhandle i et nationaliseret — og i øvrigt også i det nuværende — apotekersystem. Hvis den danske sundhedsstyrelse ønsker at have skarpere regler for, hvad man vil forhandle i dette land, end andre landes sundhedsstyrelser ønsker, så har man lov til det, så bestemmer man det selv. Blot må det ikke bruges eller misbruges til at give danske produkter et særfortrin for udenlandske, hvis det kun er for at hindre konkurrencen. Hvis indskrænkningen er bygget på objektive kriterier, hvad man formodentlig kan for den slags produkter, så vil der ikke fra fællesmarkedets side være nogen modstand mod, at man i Danmark indfører skrappe regler, eller at man i Danmark nationaliserer handelen med disse varer.

Det er ikke så unaturligt, synes jeg, at man på dette punkt er agtpågivende i fællesmarkedet, for det er jo ofte sådan, at man benytter beskyttelsesforanstaltninger, som egentlig er begrundet i sundhedsmæssige og sikkerhedsmæssige hensyn, som skjult beskyttelse for en mindre konkurrencedygtig branche; det har man set mange eksempler på. Det er klart, at da vi har tilsluttet os princippet om, at der ikke må være konkurrenceforvridninger og vi ikke må handle diskriminatorisk, så må vi naturligvis også tilslutte os det princip, at vi ikke gennemfører den slags foranstaltninger for at hæmme produktion og udvikling og salg af varer. Men vi fastsætter ud fra objektive kriterier, hvad vi her i landet skønner er rimeligt at falbyde af den slags varer, og på hvilke betingelser.

Det er også sådan, at vi udmærket gennem det danske monopoltilsyn — i øjeblikket er det sundhedsstyrelsen, men i fremtiden bliver det vel monopoltilsynet — kan gennemføre priskontrollerende foranstaltninger og avancebegrænsende foranstaltninger, blot det er de samme regler, vi anvender over for danske og udenlandske varer.